
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 9/11(95), 101-103

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA**Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH****Izba białostocka**

W dniu 9.X.1965 r. Rada Adwokacka w Białymstoku, na podstawie § 34 ust. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 23.XII.1963 r. o zespołach adwokackich, uchwaliła ustalić dla Izby Adwokackiej w Białymstoku od dnia 1 grudnia 1965 r. minimum stałego udziału członków zespołu w dochodach — na kwotę 2 400 zł.

Izba olsztyńska

Rada Adwokacka w Olsztynie, po rozpatrzeniu sprawy stałego udziału, do wysokości którego członkowie zespołu uczestniczą w podziale dochodu w równych częściach, na zasadzie art. 43 u. o u.a. i § 34 ust. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.XII.1963 r. o zespołach adwokackich

postanowiła:

1. ustalić dla Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie udział stały, do wysokości którego członkowie zespołu adwokackiego uczestniczą w podziale dochodu w równych częściach, na 3 000 zł.
2. Uchwała obowiązuje od dnia 1 października 1965 r.

Uzasadnienie

W Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Olsztynie od dnia 1 stycznia 1964 r. obowiązywał udział stały, do wysokości którego członkowie zespołu uczestniczyli w podziale dochodu w równych częściach, w minimalnej wysokości 2 000 zł.

Doświadczenie prawie dwuletniego działania ustawy o ustroju adwokatury wykazało, że w Izbie olsztyńskiej w zasadzie nie było wypadków niewypracowania udziału stałego (§ 36 rozp. nie był ani razu stosowany).

Dochody adwokatów wykazują stabilizację, a w ostatnim okresie nawet pewną tendencję do wzrostu. Przeciętna dochodu miesięcznego na adwokata wynosi około 5 000 zł brutto.

W tej sytuacji podniesienie udziału stałego z 2 000 zł do 3 000 zł stało się uzasadnione. Należy je oceniać jako dalszy krok w kierunku uspołecznienia adwokatury.

Zapewnienie adwokatowi-członkowi zespołu wynagrodzenia w wysokości 3 000 zł miesięcznie w sposób bardziej realny gwarantuje jego utrzymanie, zwłaszcza w okresie urlopu i choroby.

Podniesienie udziału stałego do 3 000 zł powinno stanowić dla kierowników zespołów bodziec do bardziej równomiernego rozkładania pracy na poszczególnych członków zespołu. Z drugiej strony daje ono większą możliwość ewentualnego stosowania § 36 rozp. Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich.

(Uchwała Rady Adwokackiej w Olsztynie z dnia 21 września 1965 r.).

Izba opolska

W dniu 28.IX.1965 r. Rada Adwokacka w Opolu, na podstawie § 34 ust. 1 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 28.XII.1963 r. o zespołach adwokackich, uchwaliła ustalić dla Izby Adwokackiej w Opolu od dnia 1 października 1965 r. minimum stałego udziału członków zespołu w dochodach — na kwotę 3 000 zł.

Izba warszawska

1. Jesienna sesja egzaminacyjna. W dniach 27 i 28 września oraz 2 października 1965 r. odbył się w Warszawie jesienny egzamin adwokacki, zorganizowany przez Radę Warszawską dla aplikantów Izby warszawskiej. Do egzaminu przystąpiło tylko 5 osób, spośród których cztery zdały egzamin pomyślnie.

2. Prowadzenie niektórych spraw z zakresu nadzoru prokuratorского. Rada Adwokacka w Warszawie rozesłała wyjaśnienie Naczelnej Rady Adwokackiej co do przyjmowania zleceń dotyczących spowodowania badania akt sprawy przez prokuraturę w trybie nadzoru ogólnego. Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej wyjaśniło, że w tego rodzaju sprawach adwokaci nie powinni przyjmować od klientów pełnomocnictw do prowadzenia spraw przed prokuratorem. Zespoły adwokackie, przyjmując tego rodzaju zlecenia, nie powinny ustalać wynagrodzenia adwokackiego na podstawie § 20 rozporządzenia z dnia 22.IV.1961 r. w sprawie wynagrodzenia adwokackiego.

Adwokaci w omawianych sprawach mogą przyjmować pełnomocnictwa tylko do złożenia wniosku do prokuratora, zespół adwokacki zaś może pobrać wynagrodzenie za udzielenie porady prawnej lub za sporządzenie wniosku, jako za czynność jednorazową nie związaną z prowadzeniem sprawy (§ 29 cyt. rozporządzenia z dn. 22.IV.1961 r.).

Izba wrocławska

1. W dniu 25 września 1965 roku odbyła się we Wrocławiu narada kierowników zespołów adwokackich Izby wrocławskiej. W naradzie wzięli udział: Prezes Wyższej Komisji Dyscyplinarnej adw. Franciszek Sadurski, Zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR we Wrocławiu tow. Kazimierz Jaśnikowski, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu Mirosław Filipowicz, kierownicy wszystkich zespołów adwokackich oraz wizytatorzy Rady Adwokackiej we Wrocławiu.

Naradzie przewodniczył dziekan Rady adw. Jan Chmielnikowski, który poinformował o sytuacji w Izbie wrocławskiej na podstawie sprawozdania za I półrocze 1965 roku.

W dyskusji zabierało głos 15 kolegów spośród kierowników zespołów oraz wizytatorów. Poruszano sprawy rozliczeń, sytuacji lokalowej, sprawozdawczości oraz inne jeszcze kwestie związane z nowym Regulaminem działania zespołów adwokackich.

Omówiono także sprawę powzięcia uchwały przez Radę Adwokacką co do podwyższenia minimum stałego udziału członków zespołów do 3 000 zł, która to uchwała spotkała się w Izbie z należyтым zrozumieniem i poparciem jej członków.

2. W dniach 2 i 3 października 1965 roku odbyła się w Jeleniej Górze uroczystość obchodu XX-lecia prawnictwa miejscowego okręgu. Wzięli w niej udział jako przedstawiciele: Zrzeszenia Prawników Polskich — Prezes Marian Mązur, Prokuratory Generalnej — Zastępca Prokuratora Generalnego PRL Kazimierz Swiatała, Naczelnej Rady Adwokackiej — Wiceprezes adw. Tadeusz Gierzyński, Rady Adwokackiej we Wrocławiu — *dziękuję* Jan Chmielnikowski, a nadto przedstawiciele władz wojewódzkich i powiatowych oraz sędziowie, prokuratorzy i adwokaci z powiatów Jelenia Góra, Kamienna Góra, Lwówek, Lubiąż i Zgorzelec.

W uroczystości brała także udział delegacja prawników z NRD z okręgu Görlitz.

W czasie uroczystej Akademii otrzymali Odznaki 1000-lecia koledzy adwokaci: Józef Młynarski, Kazimierz Schiller i Władysław Koreywo za pracę społeczną na terenie miasta i powiatu jeleniogórskiego. Złotą Odznakę TRZZ otrzymał kol. adw. Marian Kuskowski. Poza tym dyplomy za aktywną pracę w Zrzeszeniu Prawników Polskich otrzymali koledzy adwokaci: Polikarp Krawczak, Tadeusz Rzęsista, Roman Antonow, Wiktor Wurm i Adam Zaleski. Ponadto 9 kolegów adwokatów otrzymało dyplomy uznania za pracę społeczną od Prezydium MRN w Jeleniej Górze.

Następnie odbyło się spotkanie towarzyskie w Domu Zdrojowym w Cieplicach.

W dniu 3 października 1965 roku uczestnicy Obchodu wzięli udział w wycieczce autokarami do Kotliny Jeleniogórskiej.

3. W dniach 15, 16 i 25 października 1965 roku odbyła się jesienna sesja egzaminu adwokackiego.

Do egzaminu przystąpiło 5 aplikantów adwokackich, w tym jeden aplikant adwokacki z Izby zielonogórskiej. Troje aplikantów adwokackich złożyło egzamin z wynikiem pomyślnym.

SPROSTOWANIE

W numerze 10 „Palestry” z br. na str. 10, w zestawieniu dotacji rozdzielonych w roku 1965 i zabezpieczonych do rozdzielienia w roku 1966, błędnie podano, że Izbie krakowskiej przyznano na rok 1965 kwotę złotych 568.500 zamiast prawidłowej kwoty złotych 566.500.

Pominięto również Izbę wrocławską, której przyznano na rok 1965 kwotę złotych 400.000, a zabezpieczono na rok 1966 kwotę złotych 500.000.

W tym samym numerze na str. 90 w rubryce „Prasa o adwokaturze” błędnie podano, że naczelnym redaktorem organu prasowego Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego „Tygodnik Demokratyczny” jest Witold Kulisiewicz. W rzeczywistości naczelnym redaktorem jest Stanisław Kaliszewski, a Witold Kulisiewicz jest kierownikiem działu tegoż pisma.

Redakcja